

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · stemplet 31. okt. [1841] · til Emil Boesen

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · stemplet 31. okt. [1841] · til Emil Boesen", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b79-txt-shoot-n80.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · stemplet 31. okt. [1841] · til Emil Boesen

Kjære Emil!

Til Berlin er jeg da ankommen, hvad Du maaskee allerede har erfaret af et Brev til Peter, som blev skrevet meget hurtigt, men afsendt noget sildigt. Min Mening er endnu uforandret den at det at reise er en Taabelighed. Imidlertid haaber jeg, at mit Ophold ikke skal blive uden Betydning for mig, naar jeg først faar indrettet mig en lille Smule. Jeg har meget at tænke paa, og lider af en uhyre Produktivitæts-Obstruktion. Her har jeg nu ingen Anledning til at lade dens nisus (og i Sandhed allerede i længere Tid har det passet paa mit Aasyn, hvad der blev sagt om hiin Keiser vultus erat nitentis) gaae over. Jeg er begyndt at høre Forelæsninger. Jeg har havt en Time hos Marheinecke, som jeg var meget tilfreds med; thi uagtet den ikke indeholdt noget Nyt, var det dog ret behageligt mundtligt at høre meget af det, man er vant til at see trykt. Schelling er endnu ikke begyndt.

Hvorledes gaar det hjemme ved Dig – hvorledes med den, hvis Navn jeg ikke vil nævne, uagtet jeg haaber, at Dine Breve vil indeholde et og Andet til Oplysning for mig. Skaf mig Efterretninger. Men den dybeste Taushed maa hvile derover. Lad Ingen ahne, at jeg ønsker det. Hidtil har jeg fastholdt det Princip, jeg har besluttet at handle efter, urokkeligt. Jeg havde derfor ogsaa den, om Du vil Opmuntring, thi fra denne Side maa jeg nærmest opfatte det, at ProfSibbern Dagen for min Afreise havde søgt mig »for at rakke mig dygtig ned« da han nu ogsaa var bleven overbeviist om, at jeg var et egoistisk og forfængeligt Msk, en Ironiker i slet Forstand. Da han ikke traf mig gik det ud over Peter, der blev vred og svarede, at det ikke kom ham (Sibb.) ved. Formodl. har Sibb. talt med Familien. Jeg vilde blot ønske, at han ogsaa havde talt med hende, thi saa havde jeg jo opnaaet min Hensigt. Mød hende ubemærket. Dit Vindue kan hjælpe Dig. Mandag og Torsdag fra 4-5 til Musik. Men mød hende ikke paa Gaden, uden forsaavidt Du Mandag Eft. Kl. 5 ell. 5½ skulde kunne møde hende, naar hun fra Vestervold gennem Vestergade gaar til Klædeboerne, ell. samme Dag Kl. 7 ell. 7½ naar hun med hendes Søster formdl. gaar til Børsen gennem Buegangene. Men forsigtig. Besøg Conditorerne dernede men forsigtig. For min Skyld øv Dig i den Kunst at beherske ethvert Udtryk, at have Tilfældigheden i sin Magt, øieblikkelig at kunne udspinde en Fortælling, uden Frygt og Ængstelse. O man kan narre Folk saa meget man vil, det veed jeg af Erfaring, og jeg idetmindste har i denne Henseende en grændseløs Dumdristighed. Men hun maa ikke ahne, at jeg bekymrer mig om hende, hun kunde misforstaae det og udvikle en for hende farlig Sygdom. Prøv ogsaa Peter lidt paa Tænderne. Ham skrev jeg slet ikke ell. allenfals med megen Reservation til. Jeg tror Ingen. Han søgte i Anledning af Sibb. Besøg at trænge ind i mig, men han mødte kun min ironiske Latter. Jeg frygter nemlig for, at en ell. Anden skulde gjøre sig vigtig og fortælle hende, at jeg endnu tænker paa hende. Det var jo en ret taknemlig Rolle, som vel kunne friste.

Jeg kan vel tænke, at mange af mine gode Venner vil benytte min Fraværelse til at skumle, forsvar mig ikke – jeg beder Dig; men skriv mig til, at jeg kan gjøre mig en Forestilling om i hvilken Retning Fjendtligheden er.

Hvad Dig selv angaar – arbeid – digt – glem. De skal lystre disse egenraadige Tanker. Søg mere Omgang for at lære desto mere at indeslutte Dig i Dig selv. Jeg sidder her i et Hotel ved et larmende Middagsbord, hvor man taler alle mulig[e] Sprog, hvor man har saa travlt, jeg tier et Øieblik stille, for at lade denne Larm tvinge Tanken ind efter – Hurra for mig og Dig siger jeg, den Dag forglemmes aldrig. Og saaledes lever jeg hver Dag. Jeg har nemlig besluttet at spise paa Hotellet. Det er ikke stort dyrere. Man spiser godt og jeg bryder mig ikke om at spise med de Danske (dette sidste er en hemlig Note for Dig) forsaavidt nogen skulde spørge Dig, hvor jeg spiser, skal Du svare, at Værten i Hotellet, førend jeg havde talt med de Danske havde buden mig saa billige Vilkaar at jeg foretrak at spise her. Forøvrigt føler jeg Kræfter i mig og dermed Punktum.

Lev vel!

Din

S. Kierkegaard.

Tjen mig i paa en lille Seddel

at sende: Henrich, Michael,

Carl, Sophie, Jette, Wilhelm,

min Hilsen. Du kan sende den

til st. Kjøbmagergade^N 7.

Min Adresse er: Mittelstraßen^N 61

eine Treppe hoch.

An

dem Hrr. Cand: der Theologie E Boesen.

Copenhagen
Philosophgangen.